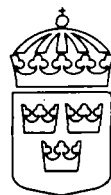


Regeringens proposition 1993/94:174



ILO:s konvention och rekommendation om
förebyggande av storolyckor inom industrin

Prop.
1993/94:174

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 30 mars 1994

Bengt Westerberg

Börje Hörnlund
(Arbetsmarknadsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner den av Internationella arbetskonferensen år 1993 antagna konventionen (nr 174) om förebyggande av storolyckor inom industrin. Genom propositionen ges riksdagen tillfälle att yttra sig även över den av konferensen antagna rekommendationen (nr 181) i samma ämne.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Inledning	3
3	Konventionen (nr 174) och rekommendationen (nr 181) om förebyggande av storolyckor inom industrin	3
3.1	Bakgrund	3
3.2	Konventionens och rekommendationens huvudsakliga innehåll	5
3.3	Godkännande av konventionen	8
Bilaga 1	ILO:s konvention (nr 174) om förebyggande av storolyckor inom industrin (Engelsk originalversion och svensk översättning) . . .	11
Bilaga 2	ILO:s rekommendation (nr 181) om förebyggande av storolyckor inom industrin (Engelsk originalversion och svensk översättning) . . .	27
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 30 mars 1994 . .	31

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner ILO:s konvention (nr 174) om förebyggande av storolyckor inom industrin.

2 Inledning

Genom sin anslutning till Nationernas förbund år 1920 inträdde Sverige som medlem av Internationella arbetsorganisationen (ILO).

ILO:s beslutande församling - Internationella arbetskonferensen - sammanträder i regel en gång per år. Arbetskonferensen kan enligt artikel 19 i organisationens stadga beträffande förslag, som förts upp på mötets dagordning, besluta antingen om en internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar, eller om en rekommendation, avsedd att övervägas vid lagstiftning eller på annat sätt men utan den bindande karaktär som en ratificerad konvention har. Om beslutet är av mindre räckvidd eller huvudsakligen av formell innebörd, t.ex. då det gäller en begäran om utredning, brukar det ges formen av en resolution.

Inom ett år eller högst arton månader från avslutandet av konferensens session skall varje medlemsstat förelägga landets lagstiftande församling antagna konventioner och rekommendationer för lagstiftning eller andra åtgärder. Varje medlemsstat har vidare skyldighet att underätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör om de åtgärder som har vidtagits för att uppfylla denna förpliktelse samt om vilka åtgärder som i övrigt har vidtagits.

Internationella arbetskonferensens åttionde möte hölls i Genève den 2-22 juni 1993.

Sverige deltog i mötet på sedvanligt sätt med en fullständig delegation, dvs. två regerings-, ett arbetsgivar- och ett arbetstagarombud samt ett antal experter.

Arbetskonferensen antog en konvention (nr 174) och en rekommendation (nr 181) om förebyggande av storolyckor inom industrin. Texterna på engelska och svenska till konventionen och rekommendationen finns som *bilaga 1 och 2*.

3 Konventionen (nr 174) och rekommendationen (nr 181) om förebyggande av storolyckor inom industrin

3.1 Bakgrund

ILO:s styrelse beslutade i november 1990 att föra upp frågan om förebyggande av storolyckor inom industrin som ett nytt tekniskt ämne

på dagordningen för 1992 års arbetskonferens. ILO har tidigare på olika sätt ägnat uppmärksamhet åt frågor som rör stora industriolyckor. År 1988 publicerade ILO en handbok i ämnet kallad "Major hazard control: A practical manual". Handboken är avsedd att ge råd och anvisningar åt alla medlemsstater, där industriell verksamhet med hälsofarliga kemikalier bedrivs. Vid ett expertmöte i oktober år 1990 antogs en regelbok med anvisningar i syfte att underlätta för medlemsstaterna att etablera administrativa, legala och tekniska system för att förebygga storolyckor: "Prevention of Major Industrial Accidents, An ILO Code of Practice, 1991".

ILO:s tidigare insatser på området återspeglas även i normverksamheten. De ILO-instrument som har direkt relevans för frågan om förebyggande av storolyckor är i första hand konventionen (nr 155) och rekommendationen (nr 164) om arbetarskydd och arbetsmiljö från år 1981 samt konventionen (nr 170) och rekommendationen (nr 177) om säkerhet vid användning av kemiska produkter i arbetslivet från år 1990. De båda konventionerna har ratificerats av Sverige (prop. 1981/82:166 resp. 1991/92:98).

ILO:s engagemang i frågan på senare år är en produkt av 70- och 80-talens förödande katastrofer i bl.a. Seveso, Mexico City, Bhopal och Basel. Upphovet till dessa storolyckor har varit en plötslig och okontrollerbar händelse som medfört stora utsläpp av farliga ämnen, brand eller explosion. Ett stort antal dödsfall och allvarliga personskador, såväl inom som utanför anläggningen, är kännetecknande för olyckor av den här typen. Personskadorna resulterar ofta i bestående men. En storolycka kan även leda till omfattande materiella skador och få långsiktiga efterverkningar på den omgivande miljön.

Det är viktigt att erinra om att flera internationella organisationer, både inom och utom FN-systemet, har ägnat och alljämt ägnar varierande grad av uppmärksamhet åt storolyckor. Det gäller bl.a. inom ramen för ILO/WHO/UNEP:s Internationella program för kemikaliesäkerhet (IPCS), OECD, Europarådet och EG. EG:s direktiv om risker för storolyckor vid vissa industriella verksamheter, det s.k. Sevesodirektivet från år 1982, är ett centralt dokument i sammanhanget. Ett ändringsförslag till detta direktiv (COMAH) har nyligen antagits av EG-kommissionen. Sevesodirektivet omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet). Det har införlivats i svensk rätt genom bl.a. Arbetarskyddsstyrelsens föreskrifter om storskalig kemikaliehantering (AFS 1989:6).

Inom ECE (Förenade Nationernas ekonomiska kommission för Europa) har en konvention om gränsöverskridande effekter av industriolyckor utarbetats. Genom konventionen tillhandahålls ett viktigt instrument för att skydda människor och miljö mot effekterna av industriolyckor.

Inför förstaårsbehandlingen av ämnet förebyggande av storolyckor inom industrin anmodade ILO medlemsstaterna att besvara ett av Internationella arbetsbyrån utarbetat frågeformulär. ILO-kommittén uttalade

därvid bl.a. att olika internationella organisationer bör sträva efter en gemensam grundläggande definition av begreppet storolycka. Möjligheterna till likartade förhållningssätt och åtgärder i samband med det förebyggande arbetet ökar därmed.

I det förslag till konvention, kompletterad med en rekommendation, som efter det första årets diskussioner remitterades av Arbetsbyrån hade denna synpunkt beaktats. Begreppet "storolycka" hade knutits till definitionen i EG:s direktiv om storolyckor. Kommitténs förslag att arbetsgivaren skall presentera en rapport om en inträffad olycka till berörd myndighet inom en viss angiven tidpunkt och att en sådan rapport skall innehålla förslag för att förebygga en upprepning hade även inarbetats i texten.

Efter sedvanlig tvåårsbehandling antog Internationella arbetskonferensen år 1993 konventionen (nr 174) och rekommendationen (nr 181) om förebyggande av storolyckor inom industrin. Konventionen antogs med röstsiffrorna 355 för, 5 emot och 23 nedlagda. Rekommendationen antogs med 351 röster för, 4 emot och 19 nedlagda. Av de svenska ombuden röstade såväl regerings- som arbetsgivar- och arbetstagarrepresentanterna för både konventionen och rekommendationen.

Dessutom antog konferensen utan omröstning ett av utskottet för industriella storolyckor framlagt resolutionsförslag. I resolutionen uppmanas ILO:s styrelse att utreda frågan om exponering för och säkerhet i användningen av biologiska ämnen på arbetsplatsen samt överväga behovet av internationella normer på detta område.

3.2 Konventionens och rekommendationens huvudsakliga innehåll

I preambeln till konventionen nr 174 erinras om relevanta ILO-konventioner och -rekommendationer samt om ILO:s regelbok för förhindrande av storolyckor inom industrin. Det konstateras att behov finns av ett globalt och samlat synsätt och av att säkerställa att alla lämpliga åtgärder vidtas för att förebygga storolyckor och reducera risken för och följderna av storolyckor till ett minimum. Det noteras att orsaker till sådana olyckor kan vara bl.a. organisatoriska fel, den mänskliga faktorn, komponentfel, avvikelser från normala driftsförhållanden, yttre påverkan och naturkrafter. Behovet av internationellt samarbete inom bl.a. det Internationella programmet för kemikaliesäkerhet betonas.

Konventionens operativa del är uppdelad i sex avsnitt och består av totalt 22 artiklar. Avsnitten har rubrikerna Tillämpningsområde och definitioner, Allmänna principer, Arbetsgivares ansvar, Behöriga myndigheters ansvar, Rättigheter och skyldigheter för arbetstagare och deras representanter samt Ansvar för exporterande stater.

Syftet med konventionen är att förebygga storolyckor med farliga ämnen och begränsa följderna av sådana olyckor. Konventionen tillämpas på anläggningar med risk för storolyckor. Den gäller inte för kärnkraftsanläggningar och anläggningar som bearbetar radioaktiva ämnen – förutom anordningar som hanterar icke-radioaktiva ämnen vid dessa anläggningar. Den gäller inte heller för militära anläggningar och inte heller för transporter utanför en anläggnings område på annat sätt än via rörledning. En medlemsstat kan, efter samråd med berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och andra intresserade parter som kan vara berörda, undanta från konventionens tillämpning anläggningar eller branscher inom vilka motsvarande skydd är tillgodosett. Om det uppstår speciella problem av betydande art, vilka innebär att det inte är möjligt att omedelbart genomföra alla förebyggande och skyddande åtgärder enligt konventionen, skall en medlemsstat upprätta planer i samråd med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna och med andra intresserade parter som kan vara berörda. Det ger en möjlighet till en successiv anpassning av tillämpningen inom en bestämd tidsram. I avsnittets sista artikel definieras de olika tekniska begreppen i konventionen.

Allmänna principer

Varje medlemsstat skall formulera, genomföra och periodvis se över den nationella politiken för skydd av arbetstagare, allmänheten och miljön mot risk för storolyckor. Genomförandet skall ske genom förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder vid anläggningar med risk för storolyckor. En behörig myndighet skall upprätta ett identifikationssystem för anläggningar med risk för storolyckor, baserat på en förteckning över farliga ämnen och/eller kategorier av farliga ämnen samt respektive ämnes tröskelmängd, i enlighet med nationella lagar och föreskrifter eller internationella normer. Rutiner skall också utarbetas inom ansvarig myndighet för skydd av hemlig information som tillhandahålls av arbetsgivare.

Arbetsgivares ansvar

Arbetsgivare skall identifiera alla anläggningar med risk för storolyckor som är under deras ledning, och underrätta behörig myndighet inom viss tid. Arbetsgivare skall också underrätta behörig myndighet före en permanent stängning av en anläggning med risk för storolyckor. För varje anläggning med risk för storolyckor skall arbetsgivare etablera och upprätthålla ett dokumenterat system för kontroll av risker för storolyckor, som omfattar identifikation, tekniska åtgärder, organisatoriska åtgärder, planer för och rutiner vid nödsituationer, åtgärder för

att begränsa konsekvenserna av en storolycka, samråd med arbetstagarna och deras representanter samt förbättring av systemet, vilket inkluderar åtgärder för att samla in information och analysera olyckor och tillbud. Arbetsgivare skall utarbeta en säkerhetsrapport baserad på ovanstående krav och informera berörd myndighet så snart som en storolycka inträffar samt komma in med efterföljande detaljerad rapportering.

Behöriga myndigheters ansvar

Behörig myndighet skall, med beaktande av den information som tillhandahålls av arbetsgivaren, se till att planer för och rutiner vid nödsituationer upprättas. Vidare skall behörig myndighet se till att information om säkerhetsåtgärder och lämpligt agerande vid storolyckor sprids till de delar av allmänheten som kan tänkas bli berörda av en storolycka. Varning skall utfärdas så snart som möjligt i händelse av en storolycka, och information ges till berörd stat om en storolycka har gränsöverskridande effekter. Behörig myndighet skall utarbeta en omfattande lokaliseringsstrategi där man skiljer anläggningar med risk för storolyckor från bl.a. bostadsområden.

Rättigheter och skyldigheter för arbetstagare och deras representanter

Samråd genom lämpliga samarbetsmekanismer skall ske med arbetstagarna och deras representanter vid anläggningar med risk för storolyckor för att trygga en säker arbetsorganisation. Arbetstagarna och deras representanter skall bl.a. bli adekvat och lämpligt informerade om farorna vid anläggningar med risk för storolyckor. De skall också rådföras vid förberedelserna av, och ha tillgång till, arbetsgivarens säkerhets- och olycksrapporter samt planer för och rutiner vid nödsituationer. De skall vidare regelmässigt bli instruerade och utbildade i praxis och rutiner att undvika storolyckor och i de rutiner vid nödsituationer som skall följas i händelse av en storolycka. Arbetstagare, sysselsatta inom området för en anläggning med risk för storolyckor, skall följa all praxis och alla rutiner för förebyggande av storolyckor och bevakning av händelseförlopp som kan leda till en storolycka inom anläggningen. Arbetstagarna skall också följa alla rutiner vid nödsituation om en storolycka inträffar.

Ansvar för exporterande stater

När en exporterande medlemsstat p.g.a risker för en storolycka har förbjudit användandet av farliga ämnen, tekniska metoder eller processer, skall den exporterande medlemsstaten hålla information tillgänglig för alla importerande länder om förbudet och skälen för förbudet.

Konventionen träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationen från två medlemsstater har registrerats hos ILO. Därefter träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Rekommendationen

Rekommendationen framhåller bl.a. att ILO i samarbete med andra relevanta internationella mellanstatliga och icke-statliga organisationer bör se till att det sker ett internationellt utbyte av information. Informationen bör bl.a. beröra god säkerhetspraxis vid anläggningar med risk för storolyckor, lärdomar från allvarliga tillbud och tekniska metoder och processer som är förbjudna av säkerhets- och hälsoskäl. Nationell politik bör vägledas av ILO:s regelbok om förebyggande av storolyckor. Medlemsstaterna bör utarbeta strategier i syfte att bemöta risker för storolyckor, faror och deras konsekvenser inom de branscher och verksamheter som är undantagna enligt konventionens artikel 1.3. Medlemsstater bör också uppmuntra att system utvecklas för att kompensera arbetstagare så snart det är möjligt efter en storolycka, och på ett lämpligt sätt ta sig an effekterna på allmänheten och miljön. Ett nationellt eller multinationellt företag med mer än en anläggning bör vidta säkerhetsåtgärder som avser förebyggande av storolyckor och kontroll av händelseförlopp som kan leda till en storolycka i samtliga anläggningar, oavsett på vilken plats eller i vilket land de är belägna.

3.3 Godkännande av konventionen

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner konventionen (nr 174) om förebyggande av storolyckor inom industrin.

ILO-kommitténs bedömning: Yttrande över konventionen (nr 174) och rekommendationen (nr 181) har avgetts av ILO-kommittén, som i sin tur har inhämtat yttranden från Rikspolisstyrelsen, Statens räddningsverk, Boverket, Arbetarskyddsstyrelsen, Arbetsmiljöinstitutet, Sprängämnesinspektionen, Statens naturvårdsverk, Kemikalieinspektionen, Svenska Arbetsgivareföreningen, Svenska Kommunförbundet, Landstingsförbundet, Landsorganisationen i Sverige, Tjänstemännens Centralorganisation, Sveriges Akademikers Centralorganisation och Kemikontoret.

ILO-kommittén tillstyrker ratifikation av konventionen (nr 174) under förutsättning att Arbetskyddsstyrelsens föreskrifter (AFS 1989:6) om storskalig kemikaliehantering anpassas till konventionen.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser som har avgett yttrande tillstyrker eller har i huvudsak inget att invända mot att Sverige ansluter sig till konventionen. Arbetskyddsstyrelsen påpekar att en ratifikation av konventionen innebär att föreskrifterna om storskalig kemikaliehantering (AFS 1989:6) behöver ändras så att hanteringen av icke-radioaktiva ämnen inom kärnteknisk verksamhet kommer att omfattas av föreskrifterna. En sammanställning av remissyttrandena finns att tillgå i Arbetsmarknadsdepartementet (dnr A93/1923/AL).

Skälen för regeringens förslag: De storolyckor som har inträffat har haft svåra konsekvenser för miljön och de människor som befunnit sig inom eller i anslutning till de anläggningar som har drabbats av olyckorna. Regeringen anser att det är angeläget att konventionen får en bred anslutning. Den utgör ett väsentligt komplement till övriga internationella normer på området genom att arbetsgivarnas ansvar och arbetstagar- nas rättigheter och skyldigheter tydligt anges i konventionen.

De frågor som behandlas i konventionen regleras bl.a. i arbetsmiljölagen (1977:1160), räddningstjänstlagen (1986:1102), räddningstjänstförordningen (1986:1107), plan- och bygglagen (1987:10), lagen (1987:12) om hushållning med naturresurser m.m., lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor, förordningen (1988:1145) om brandfarliga och explosiva varor och lagen (1985:426) om kemiska produkter samt Arbetskyddsstyrelsens kungörelse med föreskrifter om storskalig kemikaliehantering (AFS 1989:6).

Efter långa diskussioner under andraårsbehandlingen ströks kravet på tillbudsrapportering till myndigheter i den slutligt antagna konventionen, vars artikel 13 nu endast behandlar arbetsgivarens skyldighet att till ansvarig myndighet rapportera om inträffade olyckor. Frågan om tillbud tas nu i stället upp i artikel 9 g bland de åtgärder som arbetsgivaren skall vidta för att upprätthålla ett dokumenterat övervakningssystem inom anläggningen.

Ett ändringsförslag till EG:s Sevesodirektiv (COMAH) har nyligen antagits av EG-kommissionen och skall närmast behandlas av Europeiska unionens råd. Ändringsförslaget är en utvidgning av direktivet, och då framför allt när det gäller den yttre miljön. Det ursprungliga Sevesodirektivet har beaktats vid utarbetandet av ILO-konventionen.

En kontroversiell fråga under andraårsbehandlingen gällde exporterande staters skyldigheter. Enligt den slutligt antagna artikeln 22 skall exporterande medlemsstat hålla information om förbud för användningen av farliga ämnen, tekniska metoder eller processer tillgänglig för alla importerande länder. Sådana förbud kan meddelas med stöd av bl.a. arbetsmiljölagen. Förbud mot användning av farliga ämnen kan meddelas med stöd av lagen om kemiska produkter. I och med att sådana beslut är offentliga, kommer den information som avses i konventionen att finnas tillgänglig för alla importerande länder.

I detta sammanhang kan även noteras att regeringen genom prop. 1993/94:203 om ändringar av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) m.m. har föreslagit riksdagen att i svensk rätt införliva EG-förordningen (2455/92) om export och import av vissa farliga kemikalier.

Arbetskyddsstyrelsen har meddelat att arbete pågår med att ändra styrelsens föreskrifter om storskalig kemikaliehantering (AFS 1989:6) till att omfatta även sådan hantering av icke-radioaktiva ämnen som anges i konventionens artikel 1.3 a.

Mot bakgrund av vad som ovan anförts anser regeringen att det inte föreligger något hinder för ratifikationen och föreslår att riksdagen godkänner ILO-konventionen (nr 174) om förebyggande av storolyckor inom industrin.

Rekommendationen föranleder enligt regeringens mening ingen ytterligare åtgärd.

Convention (No. 174) concerning the prevention of major industrial accidents

ILO:s konvention (nr 174) om förebyggande av storolyckor inom industrin

Prop. 1993/94:174
Bilaga 1

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 80th Session on 2 June 1993, and

Noting the relevant international labour Conventions and Recommendations and, in particular, the Occupational Safety and Health Convention and Recommendation, 1981, and the Chemicals Convention and Recommendation, 1990, and stressing the need for a global and coherent approach, and

Noting also the ILO Code of practice on the Prevention of major industrial accidents, published in 1991, and

Having regard to the need to ensure that all appropriate measures are taken to:

- (a) prevent major accidents;
- (b) minimize the risks of major accidents;
- (c) minimize the effects of major accidents, and

Considering the causes of such accidents including organizational errors, the human factor, component failures, deviation from normal operational conditions, outside interference and natural forces, and

Having regard to the need for cooperation, within the International Programme on Chemical Safety, between the International Labour Organization, the United Nations Environment Programme

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där den 2 juni 1993 till sitt 80:e möte,

erinrar om relevanta internationella konventioner och rekommendationer på arbetslivets område och särskilt 1981 års konvention och rekommendation om arbetarskydd och arbetsmiljö och 1990 års konvention och rekommendation om kemiska produkter samt betonar behovet av ett globalt och samlat synsätt,

erinrar även om ILO:s regelbok om förebyggande av storolyckor inom industrin, publicerad år 1991,

tar hänsyn till behovet att säkerställa att alla lämpliga åtgärder vidtas för att:

- a) förebygga storolyckor;
- b) reducera risken för storolyckor till ett minimum;
- c) reducera följderna av storolyckor till ett minimum,

beaktar orsakerna till sådana olyckor inkl. organisatoriska fel, den mänskliga faktorn, komponentfel, avvikelser från normala driftsförhållanden, yttre påverkan och naturkrafter,

tar hänsyn till behovet av samarbete, inom ramen för det Internationella programmet för kemikaliesäkerhet, mellan Internationella arbetsorganisationen, Förenta nationernas miljöprogram och Världshäl-

and the World Health Organization, as well as with other relevant inter-governmental organizations, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the prevention of major industrial accidents, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-three the following Convention, which may be cited as the Prevention of Major Industrial Accidents Convention, 1993.

Part I. Scope and definitions

Article 1

1. The purpose of this Convention is the prevention of major accidents involving hazardous substances and the limitation of the consequences of such accidents.

2. This Convention applies to major hazard installations.

3. This Convention does not apply to:

(a) nuclear installations and plants processing radioactive substances except for facilities handling non-radioactive substances at these installations;

(b) military installations;

(c) transport outside the site of an installation other than by pipeline.

4. A Member ratifying this Convention may, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned and

soorganisationen, likaväl som med andra relevanta mellanstatliga organisationer,

har beslutat att anta vissa förslag angående förebyggande av storolyckor inom industrin, en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning,

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en internationell konvention, och

antar denna den tjuogoandra dagen i juni månad nittonhundranittiotre följande konvention, som kan kallas 1993 års konvention om förebyggande av storolyckor inom industrin.

Del I. Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

1. Syftet med denna konvention är att förebygga storolyckor med farliga ämnen och att begränsa följderna av sådana olyckor.

2. Denna konvention äger tillämpning på anläggningar med risk för storolyckor.

3. Denna konvention äger inte tillämpning på:

a) kärnkraftsanläggningar och företag som bearbetar radioaktiva ämnen bortsett från anordningar som hanterar icke-radioaktiva ämnen;

b) militära anläggningar;

c) transport utanför en anläggnings område på annat sätt än via rörledning.

4. En medlemsstat som ratificerar denna konvention kan, efter samråd med berörda representativa organisationer för arbetsgivare och arbets-

other interested parties who may be affected, exclude from the application of the Convention installations or branches of economic activity for which equivalent protection is provided.

tagare och andra intresserade parter som kan vara berörda, undanta från konventionens tillämpningsområde anläggningar eller grenar av ekonomisk verksamhet för vilka likvärdigt skydd är tillgodosett.

Article 2

Where special problems of a substantial nature arise so that it is not immediately possible to implement all the preventive and protective measures provided for in this Convention, a Member shall draw up plans, in consultation with the most representative organizations of employers and workers and with other interested parties who may be affected, for the progressive implementation of the said measures within a fixed time-frame.

Artikel 2

Då speciella problem av betydande art uppstår så att det inte omedelbart är möjligt att tillämpa alla de förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder som denna konvention föreskriver, skall en medlemsstat göra upp planer, i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare och med andra intresserade parter som kan vara berörda, för ett fortlöpande genomförande av nämnda åtgärder inom en bestämd tidsram.

Article 3

For the purposes of this Convention:

(a) the term "hazardous substance" means a substance or mixture of substances which by virtue of chemical, physical or toxicological properties, either singly or in combination, constitutes a hazard;

(b) the term "threshold quantity" means for a given hazardous substance or category of substances that quantity, prescribed in national laws and regulations by reference to specific conditions, which if exceeded identifies a major hazard installation;

(c) the term "major hazard installation" means one which produces, processes, handles, uses, disposes of or stores, either permanently or temporarily, one or more

Artikel 3

I denna konvention avses:

a) med uttrycket "farligt ämne" ett ämne eller en blandning av ämnen som på grund av kemiska, fysiska eller giftiga egenskaper, endera enskilt eller i kombination, utgör en fara;

b) med uttrycket "tröskelmängd" för ett bestämt farligt ämne eller en kategori av ämnen den mängd, fastställd i nationella lagar och föreskrifter med referens till bestämda förhållanden, som om den överskrids kännetecknar en anläggning med risk för storolyckor;

c) med uttrycket "anläggning med risk för storolyckor" en anläggning som producerar, bearbetar, hantlar, använder, förfogar över eller lagrar, endera permanent eller tem-

other interested parties who may be affected, exclude from the application of the Convention installations or branches of economic activity for which equivalent protection is provided.

tagare och andra intresserade parter som kan vara berörda, undanta från konventionens tillämpningsområde anläggningar eller grenar av ekonomisk verksamhet för vilka likvärdigt skydd är tillgodosett.

Article 2

Where special problems of a substantial nature arise so that it is not immediately possible to implement all the preventive and protective measures provided for in this Convention, a Member shall draw up plans, in consultation with the most representative organizations of employers and workers and with other interested parties who may be affected, for the progressive implementation of the said measures within a fixed time-frame.

Artikel 2

Då speciella problem av betydande art uppstår så att det inte omedelbart är möjligt att tillämpa alla de förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder som denna konvention föreskriver, skall en medlemsstat göra upp planer, i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare och med andra intresserade parter som kan vara berörda, för ett fortlöpande genomförande av nämnda åtgärder inom en bestämd tidsram.

Article 3

For the purposes of this Convention:

(a) the term "hazardous substance" means a substance or mixture of substances which by virtue of chemical, physical or toxicological properties, either singly or in combination, constitutes a hazard;

(b) the term "threshold quantity" means for a given hazardous substance or category of substances that quantity, prescribed in national laws and regulations by reference to specific conditions, which if exceeded identifies a major hazard installation;

(c) the term "major hazard installation" means one which produces, processes, handles, uses, disposes of or stores, either permanently or temporarily, one or more

Artikel 3

I denna konvention avses:

a) med uttrycket "farligt ämne" ett ämne eller en blandning av ämnen som på grund av kemiska, fysiska eller giftiga egenskaper, endera enskilt eller i kombination, utgör en fara;

b) med uttrycket "tröskelmängd" för ett bestämt farligt ämne eller en kategori av ämnen den mängd, fastställd i nationella lagar och föreskrifter med referens till bestämda förhållanden, som om den överskrids kännetecknar en anläggning med risk för storolyckor;

c) med uttrycket "anläggning med risk för storolyckor" en anläggning som producerar, bearbetar, hantlar, använder, förfogar över eller lagrar, endera permanent eller tem-

2. This policy shall be implemented through preventive and protective measures for major hazard installations and, where practicable, shall promote the use of the best available safety technologies.

2. Denna politik skall genomföras genom förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder vid anläggningar med risk för storolyckor och skall, där så är praktiskt genomförbart, främja användandet av bästa tillgängliga säkerhetsteknologi.

Article 5

1. The competent authority, or a body approved or recognized by the competent authority, shall, after consulting the most representative organizations of employers and workers and other interested parties who may be affected, establish a system for the identification of major hazard installations as defined in Article 3 (c), based on a list of hazardous substances or of categories of hazardous substances or of both, together with their respective threshold quantities, in accordance with national laws and regulations or international standards.

2. The system mentioned in paragraph 1 above shall be regularly reviewed and updated.

Artikel 5

1. Behörig myndighet, eller ett organ som godkänts eller erkänts av behörig myndighet, skall, efter samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare och andra intresserade parter som kan vara berörda, upprätta ett system för identifiering av anläggningar med risk för storolyckor såsom de definierats i artikel 3 c, baserat på en förteckning över farliga ämnen eller kategorier av farliga ämnen eller bådadera samt deras respektive tröskelmängder, i enlighet med nationella lagar och föreskrifter eller internationella normer.

2. Det system som nämnts under punkt 1 ovan skall regelbundet ses över och uppdateras.

Article 6

The competent authority, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned, shall make special provision to protect confidential information transmitted or made available to it in accordance with Articles 8, 12, 13 or 14, whose disclosure would be liable to cause harm to an employer's business, so long as this provision does not lead to serious risk to the workers, the public or the environment.

Artikel 6

Behörig myndighet skall, efter samråd med de representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare, vidta särskilda åtgärder för att skydda konfidentiell information som överlämnats eller gjorts tillgänglig för densamma i enlighet med artiklarna 8, 11, 13 eller 14, vars yppande skulle kunna försäkra skada för en arbetsgivares rörelse, så länge dessa åtgärder inte medför allvarlig risk för arbetstagare, allmänheten eller miljön.

Part III. Responsibilities of employers

Identification

Article 7

Employers shall identify any major hazard installation within their control on the basis of the system referred to in Article 5.

Notification

Article 8

1. Employers shall notify the competent authority of any major hazard installation which they have identified:

(a) within a fixed time-frame for an existing installation;

(b) before it is put into operation in the case of a new installation.

2. Employers shall also notify the competent authority before any permanent closure of a major hazard installation.

Arrangements at the level of the installation

Article 9

In respect of each major hazard installation employers shall establish and maintain a documented system of major hazard control which includes provision for:

(a) the identification and analysis of hazards and the assessment of risks including consideration of possible interactions between substances;

(b) technical measures, including design, safety systems, construction, choice of chemicals, operation, maintenance and systematic inspection of the installation;

(c) organizational measures, including training and instruction of

Del III. Arbetsgivares ansvar

Identifikation

Artikel 7

Arbetsgivare skall identifiera alla anläggningar under deras kontroll med risk för storolyckor på basis av det system som åberopas i artikel 5.

Underrättelse

Artikel 8

1. Arbetsgivare skall underrätta behörig myndighet om alla anläggningar med risk för storolyckor som de har identifierat:

a) inom en fastställd tidsram för en befintlig anläggning;

b) innan den tas i drift om det gäller en ny anläggning.

2. Arbetsgivare skall också underrätta den behöriga myndigheten före en permanent stängning av en anläggning med risk för storolyckor.

Åtgärder på anläggningsnivå

Artikel 9

För varje anläggning med risk för storolyckor skall arbetsgivare upprätta och vidmakthålla ett dokumenterat system för kontroll av stora olycksrisker, som omfattar:

a) identifikation och analys av faror och bedömning av risker inkl. beaktande av möjlig samverkan mellan ämnen;

b) tekniska åtgärder, inkl. utformning, säkerhetssystem, konstruktion, val av kemikalier, drift, underhåll och systematisk inspektion av anläggningen;

c) organisatoriska åtgärder, inkl. utbildning och instruktion av perso-

personnel, the provision of equipment in order to ensure their safety, staffing levels, hours of work, definition of responsibilities, and controls on outside contractors and temporary workers on the site of the installation;

(d) emergency plans and procedures, including:

(i) the preparation of effective site emergency plans and procedures, including emergency medical procedures, to be applied in case of major accidents or threat thereof, with periodic testing and evaluation of their effectiveness and revision as necessary;

(ii) the provision of information on potential accidents and site emergency plans to authorities and bodies responsible for the preparation of emergency plans and procedures for the protection of the public and the environment outside the site of the installation;

(iii) any necessary consultation with such authorities and bodies;

(e) measures to limit the consequences of a major accident;

(f) consultation with workers and their representatives;

(g) improvement of the system, including measures for gathering information and analysing accidents and near misses. The lessons so learnt shall be discussed with the workers and their representatives and shall be recorded in accordance with national law and practice.

nal, tillhandahållande av utrustning för att säkerställa dennas säkerhet, bemanningsnivåer, arbetstid, definition av ansvar samt kontroll av externa entreprenörer och tillfälliga arbetstagare på anläggningens område;

d) planer för och rutiner vid nödsituationer, vilket omfattar:

i) att utarbeta effektiva planer och rutiner för nödsituationer för området, inkl. medicinska rutiner vid nödsituationer, att tillämpas i fall av storolyckor eller hot om sådana, med periodiska tester och utvärdering av deras effektivitet och översyn då sådan är nödvändig;

ii) att tillhandahålla information om potentiella olyckor och planer för nödsituationer för området till myndigheter och organ ansvariga för utarbetandet av planer för och rutiner vid nödsituationer för att skydda allmänheten och miljön utanför anläggningens område;

iii) allt nödvändigt samråd med sådana myndigheter och organ;

e) åtgärder för att begränsa konsekvenserna av en storolycka;

f) samråd med arbetstagare och deras representanter;

g) förbättring av systemet, inkl. åtgärder för att samla in information och analysera olyckor och tillbud. Det man på så sätt inhämtat skall diskuteras med arbetstagarna och deras representanter och skall registreras i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.

Safety report

Article 10

1. Employers shall prepare a safety report based on the requirements of Article 9.

Säkerhetsrapport

Artikel 10

1. Arbetsgivare skall utarbeta en säkerhetsrapport baserad på kraven i artikel 9.

2. The report shall be prepared:
(a) in the case of existing major hazard installations, within a period after notification prescribed by national laws or regulations;
(b) in the case of any new major hazard installation, before it is put into operation.

2. Rapporten skall utarbetas:
a) för befintliga anläggningar med risk för storolyckor, inom en period efter tillkännagivande härom föreskriven i nationella lagar eller föreskrifter;
b) för nya anläggningar med risk för storolyckor, innan de tas i drift.

Article 11

Employers shall review, update and amend the safety report:
(a) in the event of a modification which has a significant influence on the level of safety in the installation or its processes or in the quantities of hazardous substances present;
(b) when developments in technical knowledge or in the assessment of hazards make this appropriate;
(c) at intervals prescribed by national laws or regulations;
(d) at the request of the competent authority.

Artikel 11

Arbetsgivare skall se över, uppdatera och ändra säkerhetsrapporten:
a) i händelse av en förändring som har en betydande inverkan på säkerhetsnivån i anläggningen eller dess process eller på mängderna av befintliga farliga ämnen;
b) då utveckling i teknisk kunskap eller i bedömningen av fara gör detta lämpligt;
c) i intervaller föreskrivna i nationella lagar eller föreskrifter.
d) på begäran av behörig myndighet.

Article 12

Employers shall transmit or make available to the competent authority the safety reports referred to in Articles 10 and 11.

Artikel 12

Arbetsgivare skall överlämna till eller göra tillgänglig för behörig myndighet de säkerhetsrapporter som åberopas i artiklarna 10 och 11.

Accident reporting

Article 13

Employers shall inform the competent authority and other bodies designated for this purpose as soon as a major accident occurs.

Olycksrapportering

Artikel 13

Arbetsgivare skall informera behörig myndighet och andra organ utsedda för detta ändamål så snart som en storolycka inträffar.

Article 14

1. Employers shall, within a fixed time-frame after a major accident, present a detailed report to the competent authority containing an analysis of the causes of the accident

Artikel 14

1. Arbetsgivare skall, inom en bestämd tidsram efter en storolycka, överlämna en detaljerad rapport till den behöriga myndigheten med en analys av orsakerna till olyckan och

and describing its immediate on-site consequences, and any action taken to mitigate its effects.

2. The report shall include recommendations detailing actions to be taken to prevent a recurrence.

Part IV. Responsibilities of competent authorities

Off-site emergency preparedness

Article 15

Taking into account the information provided by the employer, the competent authority shall ensure that emergency plans and procedures containing provisions for the protection of the public and the environment outside the site of each major hazard installation are established, updated at appropriate intervals and coordinated with the relevant authorities and bodies.

Article 16

The competent authority shall ensure that:

(a) information on safety measures and the correct behaviour to adopt in the case of a major accident is disseminated to members of the public liable to be affected by a major accident without their having to request it and that such information is updated and redisseminated at appropriate intervals;

(b) warning is given as soon as possible in the case of a major accident;

(c) where a major accident could have transboundary effects, the in-

beskrivning av dess omedelbara följder inom området samt alla åtgärder som vidtagits för att minska dess verkningar.

2. Rapporten skall innefatta rekommendationer med detaljerade åtgärder att vidtas för att förhindra en upprepning.

Del IV. Berhöriga myndigheters ansvar

Beredskap utanför området för nödsituationer

Artikel 15

Med beaktande av den information som lämnats av arbetsgivaren, skall den behöriga myndigheten säkerställa att planer för och rutiner vid nödsituationer innehållande föreskrifter för skydd av allmänheten och miljön utanför området för varje anläggning med risk för storolyckor upprättas, uppdateras med lämpliga intervall och samordnas med relevanta myndigheter och organ.

Artikel 16

Behörig myndighet skall säkerställa att:

a) information om säkerhetsåtgärder och lämpligt agerande i händelse av en storolycka sprids till de delar av allmänheten som kan tänkas bli berörda av en storolycka utan att de behöver begära det och att sådan information uppdateras och sprids på nytt med lämpliga intervaller;

b) varning utfärdas så snart som möjligt i händelse av en storolycka;

c) då en storolycka skulle kunna ha gränsöverskridande effekter, den

formation required in (a) and (b) above is provided to the States concerned, to assist in cooperation and coordination arrangements.

Siting of major hazard installations

Article 17

The competent authority shall establish a comprehensive siting policy arranging for the appropriate separation of proposed major hazard installations from working and residential areas and public facilities, and appropriate measures for existing installations. Such a policy shall reflect the General Principles set out in Part II of the Convention.

Inspection

Article 18

1. The competent authority shall have properly qualified and trained staff with the appropriate skills, and sufficient technical and professional support, to inspect, investigate, assess, and advise on the matters dealt with in this Convention and to ensure compliance with national laws and regulations.

2. Representatives of the employer and representatives of the workers of a major hazard installation shall have the opportunity to accompany inspectors supervising the application of the measures prescribed in pursuance of this Convention, unless the inspectors consider, in the light of the general instructions of the competent authority,

information som anges under a och b ovan lämnas till berörda stater, för att vara till hjälp vid samarbets- och samordningsåtgärder.

Lokalisering av anläggningar med risk för storolyckor

Artikel 17

Den behöriga myndigheten skall utarbeta en omfattande lokaliseringspolitik för att på lämpligt sätt separera föreslagna anläggningar med risk för storolyckor från områden med arbetsplatser och bostäder samt allmänna inrättningar, och för att lämpliga åtgärder vidtas för befintliga anläggningar. Denna politik skall återspegla de allmänna principer som fastställts i del II i konventionen.

Inspektion

Artikel 18

1. Den behöriga myndigheten skall ha vederbörligen kvalificerad och utbildad personal med lämpliga kunskaper, och tillfredsställande tekniskt och yrkesmässigt stöd, för att inspektera, undersöka, bedöma och ge råd i de frågor som behandlas i denna konvention och för att säkerställa överensstämmelse med nationella lagar och föreskrifter.

2. Representanter för arbetsgivaren och representanter för arbetstägarna på en anläggning med risk för storolyckor skall ha tillfälle att följa med inspektörer som övervakar tillämpningen av de åtgärder som föreskrivs i enlighet med denna konvention, om inte inspektörerna, med hänsyn till de allmänna instruktionerna från den behöriga myndighe-

that this may be prejudicial to the performance of their duties.

Article 19

The competent authority shall have the right to suspend any operation which poses an imminent threat of a major accident.

Part V. Rights and duties of workers and their representatives

Article 20

The workers and their representatives at a major hazard installation shall be consulted through appropriate cooperative mechanisms in order to ensure a safe system of work. In particular, the workers and their representatives shall:

(a) be adequately and suitably informed of the hazards associated with the major hazard installation and their likely consequences;

(b) be informed of any orders, instructions or recommendations made by the competent authority;

(c) be consulted in the preparation of, and have access to, the following documents:

(i) the safety report;

(ii) emergency plans and procedures;

(iii) accident reports;

(d) be regularly instructed and trained in the practices and procedures for the prevention of major accidents and the control of developments likely to lead to a major accident and in the emergency procedures to be followed in the event of a major accident;

ten, anser att detta kan vara till förfång för utförandet av deras åligganden.

Artikel 19

Behörig myndighet skall ha rätt att suspendera all verksamhet som utgör ett överhängande hot om storolycka.

Del V. Rättigheter och skyldigheter för arbetstagare och deras representanter

Artikel 20

Samråd genom lämpliga samarbetsmekanismer skall ske med arbetstagarna och deras representanter vid en anläggning med risk för storolyckor för att trygga en säker arbetsorganisation. I synnerhet skall arbetstagarna och deras representanter:

a) bli adekvat och lämpligt informerade om de faror som är förbundna med denna anläggning med risk för storolyckor och deras sannolika följder;

b) bli informerade om alla föreskrifter, instruktioner eller rekommendationer utfärdade av den behöriga myndigheten;

c) rådfrågas vid utarbetandet av, och ha tillgång till, följande dokument:

i) säkerhetsrapporten;

ii) planer för och rutiner vid en nödsituation;

iii) olycksrapporter;

d) regelbundet bli instruerade och tränade i praxis och rutiner för förebyggande av storolyckor och kontroll av händelseförlopp som sannolikt leder till en storolycka och i de rutiner vid nödsituationer som skall följas i händelse av en storolycka;

(e) within the scope of their job, and without being placed at any disadvantage, take corrective action and if necessary interrupt the activity where, on the basis of their training and experience, they have reasonable justification to believe that there is an imminent danger of a major accident, and notify their supervisor or raise the alarm, as appropriate, before or as soon as possible after taking such action;

(f) discuss with the employer any potential hazards they consider capable of generating a major accident and have the right to notify the competent authority of those hazards.

Article 21

Workers employed at the site of a major hazard installation shall:

(a) comply with all practices and procedures relating to the prevention of major accidents and the control of developments likely to lead to a major accident within the major hazard installation;

(b) comply with all emergency procedures should a major accident occur.

Part VI. Responsibility of exporting States

Article 22

When, in an exporting member State, the use of hazardous substances, technologies or processes is prohibited as a potential source of a major accident, the information on this prohibition and the reasons for it shall be made available by the exporting member State to any importing country.

e) inom sitt arbetsområde, och utan att detta skall vara till nackdel för dem, vidta förbättrande åtgärder och om nödvändigt stoppa verksamheten, då de på basis av sin utbildning och erfarenhet har skäligt berättigande att tro att det föreligger en nära förestående fara för en storolycka, samt informera sin överordnade eller larma, enligt vad som är lämpligt, innan eller så snart som möjligt efter att sådan åtgärd vidtagits;

f) diskutera med arbetsgivaren sådana potentiella faror de anser kunna ge upphov till en storolycka och ha rätt att informera den behöriga myndigheten om dessa faror.

Artikel 21

Arbetstagare sysselsatta inom området för en anläggning med risk för storolyckor skall:

a) följa all praxis och alla rutiner som hänför sig till förebyggandet av storolyckor och kontroll av händelseförlopp som sannolikt kan leda till en storolycka inom denna anläggning med risk för storolyckor;

b) följa alla rutiner vid nödsituationer om en storolycka skulle inträffa.

Del VI. Ansvar för exporterande stater

Artikel 22

Då användandet av farliga ämnen, tekniska metoder eller processer är förbjudet i egenskap av potentiell källa till storolycka i en exporterande medlemsstat, skall information om detta förbud och skälen för detsamma av den exporterande staten hållas tillgänglig för alla importerande länder.

Part VII. Final provisions

Article 23

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 24

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 25

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article,

Del VII. Slutbestämmelser

Artikel 23

Ratifikationsdokument avseende denna konvention skall sändas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Artikel 24

1. Denna konvention skall vara bindande endast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer har registrerats hos generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.

3. Därefter träder konventionen i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Artikel 25

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan, sedan tio år förflutit från den dag då konventionen först träder i kraft, säga upp den genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Sådan uppsägning får inte verka förrän ett år efter den dag då den har registrerats.

2. Varje medlemsstat, som har ratificerat denna konvention och som inte inom det år som följer på utgången av den i föregående punkt omnämnda tioårsperioden gör bruk av sin uppsägningsrätt enligt denna artikel, kommer att vara bunden för

will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 26

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 27

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciations registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 28

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the

en ytterligare period av tio år och kan därefter säga upp konventionen vid utgången av varje period om tio år på de villkor som föreskrivs i denna artikel.

Artikel 26

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar som generaldirektören har tagit emot från organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen som han har tagit emot, skall han fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag då konventionen träder i kraft.

Artikel 27

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering enligt artikel 102 i Förenta nationernas stadga, lämna Förenta nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer och uppsägningar som har registrerats hos honom i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 28

När Internationella arbetsbyråns styrelse anser det behövt skall den lämna Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för denna konventions tillämpning och undersöka om det

desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

finns anledning att föra upp på konferensens dagordning frågan om revidering, helt eller delvis, av konventionen.

Prop. 1993/94:174
Bilaga 1

Article 29

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides –

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 25 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 30

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Artikel 29

1. Om konferensen antar en ny konvention varigenom denna konvention helt eller delvis revideras och den nya konventionen inte föreskriver annat, skall

a) en medlemsstats ratifikation av den nya reviderade konventionen anses i sig innebära omedelbar uppsägning av denna konvention, utan hinder av bestämmelserna i artikel 25 ovan, om och när den nya konventionen har trätt i kraft;

b) från den dag då den nya reviderade konventionen träder i kraft, denna konvention upphöra att vara öppen för ratifikation av medlemsstaterna.

2. Denna konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som har ratificerat den men inte den nya reviderade konventionen.

Artikel 30

De engelska och franska versionerna av denna konventionstext har lika giltighet.

Recommendation (No. 181) concerning the prevention of major industrial accidents

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 80th Session on 2 June 1993, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the prevention of major industrial accidents, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Prevention of Major Industrial Accidents Convention, 1993;

adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-three the following Recommendation, which may be cited as the Prevention of Major Industrial Accidents Recommendation, 1993.

1. The provisions of this Recommendation should be applied in conjunction with those of the Prevention of Major Industrial Accidents Convention, 1993 (hereafter referred to as "the Convention").

2. (1) The International Labour Organization, in cooperation with other relevant international inter-governmental and non-governmental organizations, should arrange for an international exchange of information on:

(a) good safety practices in major hazard installations including safety management and process safety;

ILO:s rekommendation (nr 181) om förebyggande av storolyckor inom industrin

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där den 2 juni 1993 till sitt 80:e möte,

har beslutat att anta vissa förslag angående förebyggande av storolyckor inom industrin, en fråga som utgör den fjärde punkten på mötets dagordning,

har fastställt att dessa förslag skall ta formen av en rekommendation som kompletterar 1993 års konvention (nr 174) om förebyggande av storolyckor inom industrin, och

antar denna den tjuogoandra dagen i juni månad nittonhundranittiotre följande rekommendation, som kan kallas 1993 års rekommendation om förebyggande av storolyckor inom industrin.

1. Bestämmelserna i denna rekommendation bör tillämpas tillsammans med bestämmelserna i 1993 års konvention om förebyggande av storolyckor inom industrin (härefter hänvisad till som "konventionen").

2. 1) Internationella arbetsorganisationen bör, i samarbete med andra relevanta internationella mellanstatliga och icke-statliga organisationer, ombesörja ett internationellt informationsutbyte om:

a) god säkerhetspraxis i anläggningar med risk för storolyckor inkl. säkerhetsadministration och driftsäkerhet;

(b) major accidents;
(c) lessons drawn from near misses;

(d) technologies and processes that are prohibited for reasons of safety and health;

(e) medical organization and techniques for dealing with the aftermath of a major accident;

(f) the mechanisms and procedures used by competent authorities to give effect to the implementation of the Convention and this Recommendation.

(2) Members should, as far as possible, communicate information on the matters listed in subparagraph (1) above to the International Labour Office.

3. The national policy provided for in the Convention and the national laws and regulations or other measures to implement it should, as appropriate, be guided by the ILO Code of practice on the Prevention of major industrial accidents, published in 1991.

4. Members should develop policies aimed at addressing the major accident risks, hazards and their consequences within the sectors and activities excluded from the scope of the Convention by virtue of Article 1, paragraph 3, thereof.

5. Recognizing that a major accident could have serious consequences in terms of its impact on human life and the environment, Members should encourage the establishment of systems to compensate workers as quickly as possible after the event and adequately address the effects on the public and the environment.

b) storolyckor;
c) slutsatser dragna från tillbud;

d) teknologier och processer som är förbjudna av säkerhets- och hälsoskäl;

e) medicinsk organisation och teknik för att ta hand om efterverkningarna av en storolycka;

f) de mekanismer och rutiner som behöriga myndigheter använt sig av för att genomföra konventionen och denna rekommendation.

2) Medlemsstater skall, så långt möjligt, vidarebefordra information om de frågor som angetts under 1 ovan till Internationella arbetsbyrån.

3. Den nationella politik som föreskrivs i konventionen och nationella lagar och föreskrifter eller andra åtgärder för att genomföra den bör, om så är lämpligt, vägledas av ILO:s regelbok om förebyggande av storolyckor, publicerad år 1991.

4. Medlemsstaterna bör utforma strategier i syfte att bemöta risker för storolyckor, faror och deras konsekvenser inom de branscher och verksamheter som undantas från konventionens tillämpningsområde med stöd av dess artikel 1.3.

5. Med erkännande av att en storolycka skulle kunna få allvarliga konsekvenser genom sin inverkan på mänskligt liv och på miljön, bör medlemsstaterna uppmanas etablerandet av system för att kompensera arbetstagarna så fort som möjligt efter en sådan händelse och för att på ett lämpligt sätt ta itu med effekterna för allmänheten och miljön.

6. In accordance with the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy, adopted by the Governing Body of the International Labour Office, a national or multinational enterprise with more than one establishment should provide safety measures relating to the prevention of major accidents and the control of developments likely to lead to a major accident, without discrimination, to the workers in all its establishments, regardless of the place or country in which they are situated.

6. I enlighet med den Trepartistiska deklARATIONEN om multinationella företag och arbetsmarknaden, som antagits av styrelsen för Internationella arbetsbyrå, bör ett nationellt eller multinationellt företag med mer än en anläggning utan åtskillnad tillhandahålla säkerhetsåtgärder som avser förebyggandet av storolyckor och kontroll av händelseförlopp som sannolikt kan leda till en storolycka till arbetstagarna i alla anläggningar, oavsett på vilken plats eller i vilket land de är belägna.

Prop. 1993/94:174
Bilaga 2

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 30 mars 1994.

Närvarande: statsrådet B. Westerberg, ordförande, och statsråden Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell, Unckel, P. Westerberg, Ask

Föredragande: statsrådet Hörnlund

Regeringen beslutar proposition 1993/94:174 ILO:s konvention och rekommendation om förebyggande av storolyckor inom industrin.

